פון אונטער דער אָרימקייט

פון אונטער דער אָרימקייט און דעם שכנ'ס האָס
האָבן די לידער פון ברויט און פון שוויים
אַנטקעגן געטראָגן דעם נביא וואָס טרייסט
דאָס טרויעריק פנים פון דער יידישער גאַס.

און איך האָב פון קינדווייז, פאַרשפּילט פון דער גויט,
פאַרגרעגערט, געחוזקט פון המנס געביין,
איצט טראָגט ער מיין קללה, איך — דאָס געוויין
פון דורות פאַרפּייניקט צום טויט.

ווי שטיל ס'איז אַצינד דאָרט. ס'בית-עולם געמיט
באַצווינגט מיינע טריט אין דער וויט-גאָרער פרעמד.
איך פּלאָנטער זיך אום דאָ ווי עפּעס אַ ליד,
וואָס זינגט פון אַ לעבן פאַרוואָגלט, פאַרשעמט.

וואָס זינגט פון אַ בעטלער, צי גאָר אַזאַ נאַר,
וואָס טראָגט מיט זיך שטענדיק אַ ביכעלע צער.